

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

'Ετος 'Ζ' 'Αριθ. 714—

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής **Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ**

Πέμπτη 9 Ἰανουαρίου 1930

Ἡ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Ἡ ἀνδροπροσέτης καὶ κ
ρυαίτης τὸ σῶμα Διευθύ-
τρια καὶ Στάριου θυμα-
σίαν καθ' ἡρεσολοίμασεν ἐσο-
τὴν [μ. μ.] τῆς παραμονῆς
τοῦ νέου ἔτους εἰς τὸ μεγα-
ρον τοῦ Ἑθνικοῦ Οἴκητρο-
φείου ὀθιέων, καθ' ὑπὸ τῆς
εὐλογίας τοῦ Ἐπισκόπου
Ἀθωδώνης κ. ἡμετηρίου ἐ-
γένετο τὸ κόψιμον τῆς βα-
σιλόπηττας.

τὴν ἐν τῇ ἐπιμετρίᾳ τῇ Δ
 Σ. ὁ λαοφιλεὶς Μητροπολί-
 τῆς Ἰωαννίνων Ἰάκωβος Ἰάκωβ
 Σπυρίδων ὁ ἐπισκοπὸς Δω-
 δώνης Ἰάκωβος Δημητρίου (καὶ
 τὸ ἄνθος τῆς πατρὸς ἡμῶν Ἰα-
 ννέως, τὴν ἐναρξάν τῆς ἐπι-
 τῆς ἔκκρινεν ἡ Διευθύντρια
 διὰ τοῦ ἐξῆς καταγεγραμ-
 μένου τεκμηρίου ἀποφασισ-
 τῆς λογίου:

Σεβασμιότητα Δέσποτα

Ἐν τῇ πόλει Κίβρι καὶ Κίβρι
Ἐπὶ τῇ Χαμεσούφ ἡμεῖς αὐτοὶ με
τὰ χρησίων ἐλπίδων ἀνατολῆς τοῦ
νέου ἔτους ἐδόμια τοῦ ἔθνους μου ὅ-
πως ἀπολαύσῃ καὶ εἰ ἀγαπητοί
μας τρόφιμοι τῆς πατρoσπαροδότου
καὶ ὁρατοῦ τειχῆς τοῦ νέου ἔτους
ἢ ὅποια ἀποτελεῖ πάντες τὴν χαρὰν
ὄλων τῶν εὐνύων παιδιῶν τῶν δια-
βιούντων ὁ σὴν πατρικὴν, στέγην
καὶ ποσέχαισεν ὑμᾶς ἵνα τιμήσῃτε
διὰ τῆς ἐγγύης ποσέχαισας καὶ
τὴν σηματὴν τοῦ ἔθνους τῶν ἀγαπη-
τῶν παιδιῶν μας ἀναπληρῶντες τὴν
ἐλπίδα τῶν γενέων τῶν.

Ἐλὶ τῇ εὐχαριστίᾳ τοῦτη θεωρῶ
καθῆκον μοι ὅπως εἰς ἐκφράσιν τὴν
βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου διὰ
τὴν παρασχυσίν σου μοι παρ' ἡμῖν πυ-
λῆτιμον ἐπέσχισιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν
τοῦ ἱεροῦ ἔργου τοῦ ὑμετέρου ἰδρύ-
ματος.

Ἐπίση καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς
τῶν ὁφθαλμῶν τοῦ καίτοις
κ. Θεόδωρον Θεοδορίδην τὸν ὄλο-
φύχως ὑπερσύνων μαχθούνα ὅστις
ἂν καὶ μαχθόθεν ὑπῆρξε πάντοτε λί-
αν πολύτημα συντελεσθῆ τοῦ μέχρι
τοῦδε ἐπιτεχθέντος εὐδὶ καὶ ἀποτε-
λέσματος.

Εὐχαριστοῦνται ἐλπίη· ἀφελόνται εἰς
ἰὸν τύπον καὶ τὴν φιάνθρωπον καὶ
νομίαν τῆς πρωτευούσης τῆς εὐάν-
δρου Ἡγέρου οἴκτου στοιχοῦντες
τῇ παραδόσει παροικιῶδους ἢ τειρω-
τικῆς φιλεμονίας καὶ φιλοφροσύ-
ας περιβάλλονται διὰ σωτηρίαν τὸ ἡμέ-
τερον ἴδουμα.

Θὰ παρακαλέσω θερμῶς ὅλους
τοὺς εὐγε εἰ. προστάτας τοῦ οἴκου
τουτοῦ τῆς ὑπὸ τῆς φιλοφρονείας νὰ ἐ-
ξακολουθήσωσι ἐπιδοσφύεσθαι αὐ-
τῷ τὴν ἀνεκτίμητον αὐτῇ προστάσι-
ν ἵνα καὶ ἐγὼ δυνήθω ἀναγάζω
τοῦτο εἰς τὴν ποιητὴν ἀκτὴν.

Ἐλπίσθη μοι δὲ τὰ καταβάλλοντας
τὰς ἀσπίδας μου στενάμεις πρὸ τοῦ
το μεμνηεῖσθαι στοιγυῖδας διὰ τὴν δι-
μοικίην καὶ ψυχικὴν ὑφέαν, τῶν τό-
σων τιμῶν ὥς ἐμπειστυρομένων μοι
ὄρα ὧν καὶ δικαιοῦσιν τὰς ἐλπίδας
στοιγυθείας ἐλπίδας.

Δι' ἐμὲ ὑψίστη ἱκανοποίησις θὰ ἔ-
λθῃ καὶ ἰσοχάρις εἰς τὸ ὑμέτερον "Ι-
δρυμα τὰς τροφίμους αὐτοῦ τὰς στερη-
θεῖσας κακῇ μοίᾳ τῆς πατριᾶς· προ-
στασίας καὶ τοῦ μητρ. καὶ φιλετου-
εῦσεως ἡθικῶς ἀληθεῖς Ἑλλητίδας
καὶ ὠλισμένους μετὰ ἐφοδία τὰ ὅ-
πλα ἡμῶς ἐξισφαλισομεν μετὰ τὴν
ἐκ τοῦ Ἰδρυματ. εἰσόδον των τὸν ἐν
τῇ κοινῇ αἰνῶν ἀκύμαντον

Ἐπὶ ταῖς, Σερσίωταις Δέ
στοι ἐξαποῦμαι τὰς θεωρίας τῶ
μῶν εὐδὲς διὰ τὰς τροχίμους τοῦ
Ἰδρύματος καὶ τὴν ἀπόστασιν στα
διοδρομίαν αὐτοῦ.

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ

Πηρώσατε τὸ ὥρατον τοῦτο δέν-
δρον τῇ Πρωτῇ χειρὶ ἰατρικῇ καὶ ἵστατε κα-
τω ἀπὸ τὴν σκιάν τινος κάμπεξινιστατῆ
μόν ἐδῶ ὑστερα ἀπὸ τὴν μαζὶν πο-
ρεῖαν πῦ ἐκάματε μεσα ἀπὸ μίαν ἑ-
ρημιον σκληρὰν πλῆρη στεγνῶσιν
καὶ ὕλην ὄν.

Τὸ δένδρον αὐτὸ γὰρ εἰς συμβολὴν
 τοῦ δένδρου εἰς τὸ ὄπλιον ὁ κορυ-
 σμένος ὁδοιπὸς εὐθίσκει μακρὰς
 κατόπιν καὶ ἐπὶ πόντου ὁδοιπορίας ζω-
 γόνον σιάν καὶ ἀνακούφισιν.

Ὅπως τὸ δένδρον εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ
 ἐρήμου· ἐβόησεν ἀπὸ τοῦ ἔλεος
 τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ ἀνάγκαι· ἦλθεν
 τὸν κουρασμένον ὁδοιπορὸν ἔσται καὶ
 αὐτὸ ἔσται· εἰς τὸν δρόμον· ἦ· ἦ·
 ἦ· ἦ· ἀπὸ χειρὸς γενναίου ὁδοῦ
 καὶ ἐγγὺς καρδίας ἀπεσταλμένας
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ὑψίστου
 Ἀναπαύσονται κουρασμένοι μου ὁ
 δοιπόροι ἀπολαύσατε τοῦ καρποῦ
 τοῦ καὶ εὐχρηστέα τὰ ὑπάρχοντα πάν
 τος τοῦτο ἰδύματα πρὸς ἀνάγκαι
 φισιν τῆς διανοητικῆς μελίδος τῆς
 Ἀνθρωπότητος.

2280 ὁ ἐξ ἐτελέσθησαν διὰ
 φόρα μπουσιὰ τεμαχικὰ ὑπὸ
 τῆς Μπουτικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ
 Οἰκοτροφείου ὁ ὁ μὲν νῶν,
 διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ συμ-
 παθοῦς μπουσιχοῦ ὁ ἄλλου
 κ. Νικηλίου. ἑλληνηκοὶ χο-
 ροὶ μεκροὶ κομφῆξι, λίαν
 ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν τρυφίμων
 τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου Ἰδρύ-
 ματος, κατὰ χειρὶ κροτηθεὶ
 σ ὦ ν.—

Θυμολοίαν ἐν τῷ πωσιν ἐ-
προυξένησεν ἡ ἄμεμπτος πε-
ριουσία τῶν Ὀρφανῶν καὶ ἡ
ὑπηροσειακή τάξις.

Μετα τὸ πέρασ τῆς ἐρ-
τῆς, ἡ ἑὰ Διευθύντρια ἐδέ-
χθη τα ἐγκάρδια συγχαρη-
τήρια τῶν παρυστάντων, οἱ
τινες ἀπεχώρησαν ὑπὸ τὸ

κράτος τῶν λαμπροτέρων
ἐντυπώσεων.

Καὶ τοῦ χρόνου!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,"

³Εν Τσιμνιαντᾷ, 21 Δεκεμβρίου 1929

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἰωαννίνων
ἐληφ' ἀφορήθημεν ὅτι ὁ Γενικός Διοικη-
τὴς Παιδείας καὶ Γεωργίας καὶ ἰατρικῆς, Ἀρχικλινί-
κος ἐπέτυχεν ὑπόσχεσιν τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς ἱδρύειν ἐν Ἡερίῳ τεσσάρων Παι-
κτικῶν ἱεροφικῶν Σχολῶν. Ἄν ἡ ὑπό-
σχεσις αὕτῃ πραγματοποιηθῇ καὶ δὲν ἀ-
πομεινῇ καὶ αὐτὴ ὡς ποσὶ ἄλλαι, ἀλη-
θ' ὡς οὐκ αἰσχύνηται, τὰ ὀφειλόμενα εἰς
τοὺς ἀμειδίους, διότι ὁ νῦν τῶς ἡ ἱδρύσει
τῶν Σχολῶν τοῦτον ἐν Ἡερίῳ θὰ ἔχῃ
ἐνδραγατικά ἀποτελέσματα διὰ τὴν παρ' ἡ-
μῶν γεωργίαν, ἐξολοκομένην εἰσετι δὲσπο-
γὰς καὶ διὰ ἐξελκόμενῃ με' Ἡοιδεύειν
μεθόδον. Ἀγνωστον εἰσετι ποῦν Ἡπει-
ρωτικῇ Ἐπαρχίᾳ ἐν θὰ προτιμηθῶν διὰ
τὴν προικοδοτησίαν με' τας ἐν λόγῳ
Γεωγικὰς Σχολὰς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εὐχαίρον ἡ δύ-
 ποιον, ὁρᾷ διὰ τῆς φίλης. «*Εὐθυρίας*»
 εἰς οὐδὲ ὅτι αἱ τῶν Ἑσθωγικῶν τοῦ-
 τῶν Σχ' λὼν ἀιμαρτήτως δέον ἡ ἰδρυ-
 θῇ εἰς τὸ ἡπειρωτικόν τοῦτο Τμήμα,
 καὶ ὁ ἔν ἰσχυμνὰ. Ἦ ἐν τῇ θέσει Κι-
 κῆς ἐκ τῆς πόλεως· μὲς Ἰερὰ Μονῇ τοῦ
 Ἀγ. Γεωργίου δύναται αὐτοῖς να χρησιμοποι-
 ποιηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἦ
 τοιοῦτοσιν ἐκείνῃ εἰ αἱ ἀπὸ πόλεως ἀτόφ-
 ως καταλήγει. Περὶ τὴν Μονὴν ὑποφ-
 ρων κατεργημάτων γὰρ ἐκάστως πλέ-
 ον ἢ ὅσιν ἀπαιτεῖ τὸ 34ον Ἀρθρον τοῦ
 σχετικοῦ Νομοῦ. Ἀφ' οὗτοῦ ἐκεῖ τὸ ὕδωρ
 διὰ κόσμησιν καὶ πλουτεῖ ἡ περιέρχεται ἐ-
 κείνη εἰς χλωρίδι. Ἰδιαιτέρως ἐκεῖ ἡ με-
 ταστομὴ θα εὖν προσφωρῶτατον ἑτα-
 ρος πρὸς ἀναγνῆν καὶ προσδοκ. Ἦ Μο-
 νὴ ἔκκεται οὐκ ἴστα καὶ διαματι, τὸ ὅ-
 πῳ διὰ διατάγη· πρὸς τοῦ Κρῶτος δύ-
 νανται ἀεπισκευασθῶν καὶ ἀ κατιστολὸν
 κατὰλληλῃ διὰ τὸν περὶ ὕδρουκα σκοπὸν
 Ἐκτός τῶν μεθῆτω, ὅλῃε, θα φουήτω
 σιν ἐκ ἰσχυμνὰ, θα πορευθῶσιν καὶ ἄλ-
 λοι ἐκ τῶν περὶ γειτονικῶν χωρίων. Ὁ
 ἑκαστος δὲ Ἰερὸς ποταμὸς τῆς Μονῆς δύ-
 ναται να κατανεῖσθ, ὅσο τὴν δι' ὑπονοῖν
 του καὶ ἔλθῃς τὶ Οἰκοτροφείου, ἐ φ' ὃ
 διμενῶσι καὶ διαπῶνται ἐπὶ ὧν σημείοις
 τροφείας οἱ εἰς τὸν περὶ χρωίων μεθῆ-
 τω, ἀρῶν, ὥδεσμενῶσιν ἀντικρῶ, ὅσοι
 γὰρ πλῆθὺς διαματιῶν ἐν τῇ Μονῇ.

Φρονῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὁ ρεῖται ἐπὶ
τέλους αὐτὴ ἐννοήσῃ κάλως διὰ τῆς ἰδίας
συνεπειᾶς πρακτικῆς· Γεωργικῆς, γαλῆς, τὸ
Ἑλαιοφυτικὸν τοῦτο Τμήμα, ἐπεὶ οὐκ ὀ-
δέτοτε οὐδεμίαν μέριμναν εἰσεβε, φανεῖται
ἄστοργότατη. Καὶ ὅμως τὸ δυσχερές τοῦ-
το Τμήμα τῆς Ἑπικρατικῆς γῆς εἶχε τὴν
ἰδιαιτέρας αὐτῆς ἐπισύρην τῆς εὐνομίας καὶ τὸ
ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.
Ἐν τῷ Τμήματι τοῦτο κείνεται τὰ πλείο-
να τῶν 13 Χωρίων, ὧν ἡ κατάστασις, ὅσι
Ἑλληνορθόδοξοι καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἑλληνοφω-
ν, δεινολοπάθησαν σκληρῶς ἐπὶ τοιαύ-
ταίς διατάξεσι καὶ ἐθνικῶν τῶν φρονήματι. Ἡ
ἀκίμωτος προσήλωσις τὸν εἰς τὰ ἔθνη κα-
λῶς συνετέλεσε πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸ
να ἐπιχειρήσων ἀποδέξασθαι καὶ πλεῖν ἐ-
τῶν λοχίων αὐτοῦς τοιαυτὰ βαρὺ καὶ ὀλέγε-
ναι τὴν Φιλανθρωπίαν καὶ τῆς Πατριωτικῆς,
τῇ ὑποὺλφ ὑποκινήσει τῆς τοιοικῆς Κυ-
βερνήσεως, νὰ τοιαυτοποιήσων τὴν ἐγ-
κειον περιουσίαν τῶν καὶ οὕτως ἐνεργη-
τῶν ἀπὸ τοῦ 1863 τοῦ γεγόμενου «Ζήτημα-
τῶν 16 Χωρίων», τοῦ μέχρι τοῦδε ἄλυτου
παρεμένου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις

ἀντι ν' ἀμείψῃ τὰ πατριωτικά αἰσθήμα-
τα τῶν γνησίων Ἑλλήνων τούτων χωρι-
σῶν, οἵτινες ἐμαρτύρησιν κυριολεκτικῶς
ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς μυσάρᾳ τουρκικῆς
δουλείας, κατορθώσαντες νὰ περιορώσωσι
τὴν θρησκείαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν τῶν,
τοὺς κρατεῖ εἰσέτι δεσμοῖς ὑπὸ τὰ ὑποθε-
τικά καὶ ἀσφειδῆ δικαιώματα τῶν Ἀ-
γαθῶν Τουρκαλβανῶν, ἐπὶ τῆς ἀκινήτου
περιορίσεως των, καὶ ὡς Δαμιόφιλον σπάρ-
την ἐς τοιαύτην κεφαλὴν των τὴν ἀ-
πειλήν ὅτι εἴναι εἰκὴ πιθανὸν ν' ἀπογυ-
μνωθῶσι τῶν ἀγρῶν των, τοὺς ὁποίους,
παρὰ τῶν πάππων καὶ πατέρων των, ἔκλη-
ρονόμησαν! καὶ πρῶτον τὰ τερασθία
ταῦτα οἱ διέκρινε τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πο-
λιτείας καὶ Ἡπειρώται βουλευταὶ καὶ γε-
ρουσιασταὶ χάριν τίναν; Χάριν τῶν Τουρ-
καλβανῶν τῆς Τουαμουριάς, ὡς εἰ νὰ
τοὺς βραβεύουν διὰ τὴν ὑποκλινὴν αὐ-
τῆς ἐθνικῆς διαγωγῆς κατὰ τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύουν τρόπον τι-
νὰ ἅπλους μᾶλλον προσηγορῶς φέροντες ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς των τὸ κόκκινον τουρκικὸν φέσι
καὶ τὸν ἄσπρον ἄλβινικὸν σκούφον καὶ
μᾶλλον προκλητικῶς λυλοῦν πανταχοῦ καὶ
πάντοτε τῆς ἁβανικῆς, ἐνῶ εἶναι γνω-
σταὶ αὗται τῆς Ἑλληνικῆς!

Ἡ ἄς ἐνδυθηθή, λατὸν ἐ πὶ τέλους τὸ
Κράτος καὶ τὸ καθαρόν ἐ ληνικόν Ἡ-
περωτικόν τ ὕπο Τμήμα, τὸ ὅποιον πρὸς
τοὺς ἄλ οὖς ἐνε τὴν δαχίαν νὰ εὐρίσκη-
ται πλησίον τῶν συνόρων τῆς Σκηπταρί-
ας καὶ νὰ τοῦ ἀποκοπῇ ὑπὲρ ταύτης μεγά-
λῃ μερίᾳ ἐλληνικῆς γῆς, ἐξ ἧς ἐτρομη-
θένει ἄλλοτε τὰ γεωργικὰ καὶ κτηνοτρο-
φικὰ προϊόντα, καὶ ἄς δεῖξουν οἱ βουλευ-
ται καὶ γεροντοὶ ἡμῶν, περιφρονούν-
τες τὴν τοιαυτήν ἀνὰ ψήφοις, κάτοιο
ἐνδιαφέρον καὶ δι' ἡμᾶς, συντελούντες ὅ-
πως ἰδρυθῇ παρ' ἡμῖν ἡ μία τῶν 4 Γεωρ-
γικῶν Σχολῶν. Ἐν αὐτῇ ἔντειν βαθμῷ
ἡ γεωργικὴ μας παραγωγή διὰ συστηματι-
κωτέρως καλλιεργείας.

N. Νίτσος

ИТМА В

$$= |KAI| =$$

REGNOT.

Μᾶς γράφουν ἐκ Κου-
τσᾶς τον επόμενον ἀλδανι-
κόν ἄθλον :

«Εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦ ὀλιγοῦρον
ἐντεῦθεν ἀπέγοντος ἑλληνικοῦ χωρί-
ου Χορσιστος ὑπῆρχεν ἀηρημένη
ἐπὶ κοκοῦ ἡ ἀβανικὴ Σημαία ἁ-
γνιστον διὰ ποῖον λόγον, τὴν ὅπο-
ν σημαῖαν μωαμεθανοὶ Ἀλβανοὶ
τῆς ἀντιζωρκτικῆς μεριδος ἐξέσχισαν
ἐν καιρῷ νῦν τοῦ. Μόλις ἐγνώσθη τὸ
τοιοῦτον ἐνταῦθα αἱ Ἀλβανικαὶ Ἀρ-
χαὶ διετάξαν τὸν πλοῦκα κείμενον
Σταθμὸν Χορσικαλῆ, ὅστις συνέλα-
βε τοὺ ἀλβανικῆς ἀηρησότητος ῥαγιά-
δες Ἑλλήνας Σπύρον Παναγιωτίδην
Χρήστον Ἀδαμίδην, Χρήστον Ἡλι-
άδην, καὶ Λ. Παπαῖ Ἡλιαν ὧ δού-
σας ᾤθηεν τοῦ ἐσχισματος τῆς Σι-
μαίας. Οὗτοι ἐδάσαν μὲν καὶ αἵμα-
τος καὶ ἐβασανίσθησαν ἀπὸ τῶ ὀνόμα-
τος ὃ ῥορήθησαν ἐντὸς ζῶντος ὄ-
ματος διὰ τὴν μαρτυρήσουν καὶ τοῦ-
μετ' αὐτονομημὴν ἀνέαντας, ἀλλ' ἀποδει-
χθέντες οὐ οἱ δούσαναι τοῦ ἐσχισμα-
τος τῆς ἐν λόγῳ Σημαίας ἦσαν μωα-
μεθανοὶ Ἀλβανοὶ, ἀπελύθησαν νύ-
κτα ἐν οἴκῳ καὶ κατὰστάσαι οἱ ἀδίκως
συλληφθέντες.

